

socialdemokratiske smertetærskel på dette punkt?

Det, det vil betyde, er derudover, at en stor del af sagerne formentlig aldrig kommer i huslejenævnet, fordi der er lejere, hvis natur det byder imod at samtale på den måde, og som er for pæne til at tale med huslejenævnet. Derfor vil vi få en del huslestigninger, som bare aldrig bliver varslet i det officielle system.

De sager, der bliver varslet, vil formentlig køre igennem måske 2-3 år, inden de bliver endeligt afgjort i Vestre Landsret. Er det til at leve med for et parti som Socialdemokratiet, der har en lang lejerpolitisk tradition? Var det det, man ville fra socialdemokratisk side med huslejeforliget lige inden sommerferien?

Jeg skal prøve at konkludere. Jeg forstår af debatten, at der skal gode argumenter og god dokumentation til, for at man vil give sig. Det vil jeg love skal blive leveret i løbet af det kommende udvalgsarbejde med håbet om, at man vil være villig til at fjerne dette huslejeforlig, der for mig at se har nogle virkninger, der må ramme lige ned i dybden i den socialdemokratiske lejerbevægelses egen selvforståelse af, hvad der er ret, og hvad der er rimeligt.

Jeg vil gerne slutte af med at spørge: Kan vi få antydet - jeg har set, at hr. Baadsgaard er klar til en kort bemærkning - hvor den socialdemokratiske smertetærskel går i forhold til huslestigninger, i forhold til at betale beløb, man ikke får noget for, i forhold til at forære penge, som var indbetalt til nogle bestemte, navngivne formål, lige ned i udlejernes lommer? Vil man antyde, hvor smertetærsklen går, for, at man er villig til at ændre en lovgivning, som vi får mange henvendelser om, fordi folk i øjeblikket er skræmt?

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Jeg bemærkede, at hr. Villy Søvnald overhovedet ikke svarede på mit spørgsmål eller redegjorde for, hvorfra han har oplysningen om, at depositummet kan reguleres med 10.000-15.000 kr. Det er komplet umuligt at komme frem til det tal, hvis man går ud fra lovgivningens ord og de bemærkninger, der knytter sig til den.

Derudover kan jeg sige om regulering af depositummet, at lige så vel som at nogle udlejere har påberåbt sig, at de ikke vil overtage den vedligeholdelsesforpligtelse, der vedrører ruder og sanitære installationer, kan de heller ikke opkræve regulering af depositum, for det er også kontraktbundet.

Jeg vil gerne læse op, hvad der står vedrørende de 4 kr. til betaling for, at udlejeren skal overtage vedligeholdelse og fornyelse af ruder og sanitære installationer. Der står:

»Forhøjelsen dækker udlejerens udvidede vedligeholdelsespligt som følge af den i forslagens § 1, nr. 3, foreslåede ændring.«

Det er netop det, jeg her lige har omtalt. Derfor kan de selvfølgelig ikke få de penge. Når hr. Villy Søvnald spørger, hvor grænsen går, kan jeg svare, at grænsen er, at de ikke kan få de penge, og hvis udlejerne ikke vil overtage den vedligeholdelse og fornyelse, kan de ikke opkræve de penge.

Men lad os nu se, om de gør det. Jeg tvivler på, at huslejenævnene vil godkende huslejevarsler af den karakter. Så skulle det da være, fordi de er blevet inspireret af SF's mange kunstige beregninger over, hvor uhyggelige konsekvenser dette her kan få for lejerne. Det kan de jo godt være blevet inspireret af i sig selv, for hvis det virkelig var så godt for udlejerne, som SF har beskrevet, ville jeg da også som udlejer prøve, om ikke der skulle være noget om snakken. Det tror jeg ikke på at der er.

Angående SF's bemærkninger om hensættelser til fornyelse kan jeg sige, at det er rigtigt, at en tredjedel nu føres over til afkast, men de to tredjedele føres over til en konto, der både er bindingspligt og regnskabspligt på. Før gik alle pengene - i hvert fald i mange tilfælde - direkte ned i udlejernes lommer. Derfor kan jeg ikke forstå, at SF ikke kan se, at dette her er en forbedring.

Jeg kunne nævne flere eksempler, men det er såmænd nok til SF at kommentere, hvis man vil forholde sig lidt til realiteterne.

Den fg. formand (Niels Ahlmann-Ohlsen):

Man bedes overholde taletiden.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg stillede hr. Baadsgaard et direkte spørgsmål om det, som i virkeligheden er det helt centrale spørgsmål for os, nemlig at man har givet småhusenes lejefastsættelse fri med en bemærkning, der hedder »det lejedes værdi«, og bevæget sig væk fra den omkostningsbestemte leje, hvilket jo er årsag til alle de sager, vi har om varslede stigninger. I den forbindelse spørger jeg: Hvor går den socialdemokratiske tærskel for huslestigninger? Må de stige 25 pct.? Må de stige 50 pct.? Må de stige 100 pct.? Er der en sådan tærskel, og i så fald hvor går den?